



**ORZECZENIE**  
**GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH**  
**O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH**

Warszawa, dnia 18 lutego 2016 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

<b>Przewodniczący:</b>	<i>Członek GKO:</i>	<b><i>Piotr Kaczorkiewicz</i></b>
<b>Członkowie:</b>	<i>Członek GKO:</i>	<b><i>Paweł Kryczko (spr.)</i></b>
	<i>Członek GKO:</i>	<b><i>Zdzisława Wasząnik</i></b>
<b>Protokolant:</b>		<b><i>Bartosz Głuszko</i></b>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 18 lutego 2016 r., w sprawie odwołania wniesionego przez Obwinionego (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...) - od części orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie z dnia 28 września 2015 r., sygn. akt: RKO.5011.33.2015, którym Komisja Orzekająca uznała Pana (...) winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1b pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegającego na udzieleniu w dniu 2 stycznia 2014 r., umową Nr 2/2013/JST/obr./r.b. o kredyt w rachunku bieżącym w imieniu Gminy Miasta (...) zamówienia publicznego na kredyt w rachunku bieżącym w łącznej kwocie 5.557.814,37 zł na okres od dnia 2 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r. wykonawcy – Bankowi Spółdzielczemu w (...), który nie został wybrany w trybie określonym w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), co obecnie i w dacie udzielenia zamówienia stanowiło naruszenie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Komisja Orzekająca I instancji wymierzyła Obwinionemu karę nagany i obciążyła Obwinionego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 291,71 zł.

**na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ( Dz. U. z 2013 r. poz. 168 oraz z 2012 r. poz. 1529):**

- 1. uchyła zaskarżone orzeczenie Komisji Orzekającej I instancji w zakresie wymierzenia kary nagany,**
- 2. na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy odstępuje od wymierzenia kary;**
- 3. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy utrzymuje w mocy orzeczenie Komisji Orzekającej I instancji w pozostałym zakresie.**

(Zdanie odrębne złożyła Zdzisława Wasążnik)

### **Pouczenie:**

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

### **Uzasadnienie**

Rozpatrując sprawę Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (dalej: GKO) ustaliła co następuje.

Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie (dalej: Komisja), na rozprawie w dniu 28 września 2015 r., rozpoznała wniosek o ukaranie z dnia 7 lipca 2015 r. złożony przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w sprawie (...), pełniącego w czasie popełnienia czynu funkcję Burmistrza Miasta (...), obwinionego o naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 1b pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (dalej: ustawy), polegające na udzieleniu w dniu 2 stycznia 2014 r. umową Nr 2/2013/JST/obr./r.b. o kredyt w rachunku bieżącym w imieniu Gminy Miasta (...) zamówienia publicznego na kredyt w rachunku bieżącym w łącznej kwocie 5.557.814,37 zł na okres od dnia 2 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r. wykonawcy - Bankowi Spółdzielczemu w (...), który nie został wybrany w trybie określonym w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych co obecnie i w dacie udzielenia zamówienia stanowiło naruszenie art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz art. 7 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Komisja ustaliła następujący stan faktyczny.

W dniu 2 stycznia 2014 r., pomiędzy Gminą Miasta (...), jako zamawiającym a Bankiem Spółdzielczym w (...), jako wykonawcą, została zawarta umowa Nr 2/2013/JST/obr./r.b. o

kredyt w rachunku bieżącym. Powyższą umową Gmina udzieliła zamówienia publicznego na kredyt w rachunku bieżącym w łącznej kwocie 5.557.814,37 zł, z tego:

- kredyt w wysokości 2.060.000,00 zł przeznaczony na finansowanie występującego w ciągu roku przejściowego deficytu jednostki samorządu terytorialnego,
- kredyt w wysokości 3.497.814,37 zł przeznaczony na spłatę zaciągniętego w 2011 roku w rachunku bieżącym na pokrycie występującego w ciągu roku niedoboru budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Kredyt został zaciągnięty na okres od 2 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r.

Ww. umowę w imieniu Gminy Miasta (...) podpisał (...), jako Burmistrz Miasta (...).

W myśl postanowień umowy, koszty obsługi kredytu obliczone na dzień 2 stycznia 2014 r. wynoszą 293.315,56 zł. Ponadto zgodnie z umową Bank pobiera od Kredytobiorcy prowizje i opłaty w wysokości 66.693,77 zł.

Zatem łączny koszt kredytu - ustalony zgodnie z art. 34 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych - w momencie podpisania umowy wynosił 360.009,33 zł. Wartość przedmiotowego zamówienia stanowiła równowartość 85.211,33 euro, przy kursie 4,2249 zł/euro, określonym rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie średniego kursu złotego w stosunku do euro stanowiącego podstawę przeliczania wartości zamówień publicznych.

Poniesione przez Gminę koszty obsługi kredytu w rachunku bieżącym wyniosły 210.981,20 zł, na co złożyły się: prowizja - 66.697,77 zł oraz odsetki - 144.287,43 zł.

Powyższe naruszenie dyscypliny finansów publicznych w Urzędzie Miasta (...) zostało ujawnione w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Warszawie.

Obwiniony w trakcie postępowania złożył w dniu 24 czerwca 2015 r. wyjaśnienia wraz z materiałem dowodowym. W wyjaśnieniach wskazał m.in, że „Zaciągnięty umową z dnia 02.01.2014r. kredyt w rachunku bieżącym w kwocie 5.557.814,37 zł spowodowany był z debetem na rachunku w 2013 roku. Kredyt ten z uwagi na brak możliwości poprzedniej spłaty był odnawiany, co było głównym powodem od odstąpienia przeprowadzenia procedury przetargowej.”

Obwiniony zaznaczył, że uchwała budżetowa na 2014 r. Gminy Miasto (...) została podjęta w dniu 27 grudnia 2013 r.. Ogłoszenie procedury przetargowej na ww. kredyt nie byłoby realne, gdyż środki finansowe były niezbędne na realizację wypłat wynagrodzeń dla nauczycieli na dzień 01 stycznia 2014 r. a ponadto rachunek bieżący był objęty debetem z 2013 r. w wysokości 5.557.814,37 zł.

Zdaniem Obwinionego zaciągnięcie kredytu bez zachowania procedury przetargowej ustawy o zamówieniach publicznych w tym przypadku nie spowodowało wyższych kosztów obsługi. Bank Spółdzielczy w (...) obsługujący rachunek Gminy Miasto (...) na bieżąco analizował sytuację Gminy a udzielona marża kształtowała się na średnim poziomie, korzystnym dla samorządu Miasta (...). Kredyt zaciągnięty w Banku Spółdzielczym pomimo, że nie zastosowano procedury przetargowej zasadniczo nie odbiegał od warunków rynku kredytowego dla jednostek samorządu terytorialnego. Zaciągnięty w 2014 r. kredyt nie w pełni związany był z finansowaniem przejściowego deficytu w 2014 r., a w znacznej części dotyczył zobowiązań lat ubiegłych. Gmina Miasto (...) nie mogła spłacać kredytu z uwagi na zachowanie wskaźnika spłaty zadłużenia zapisanego w art. 243 ustawy o finansach publicznych. W 2014 r. Gmina mogła jedynie spłacić kredyt wysokości 240.709,00 zł przy

zadłużeniu 26.187.824.64 zł.

Obwiniony poprosił o wzięcie pod uwagę, że na koniec 2014 r. nie wystąpiły zobowiązania wymagalne, a Gmina w terminie realizowała zadania bieżące i inwestycyjne i zadłużenie zostało zmniejszone do 25.241.715.64 zł.

Obwiniony podkreślił, że obecnie nie pełni żadnej funkcji publicznej oraz nie piastuje żadnej funkcji kierowniczej w administracji państwowej i samorządowej. W dniu 22 czerwca 2015 r. otrzymał wypowiedzenie stosunku pracy. Wobec powyższego wniósł o wzięcie pod uwagę przedłożonych wyjaśnień oraz jego sytuacji osobistej.

Komisja dokonując oceny tak ustalonego stanu faktycznego i złożonych wyjaśnień uznała, iż należy przypisać Obwinionemu odpowiedzialność za zarzucane mu naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Komisja wymierzyła Obwinionemu karę nagany. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia podkreśliła, że art. 7 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych wprowadza zasadę udzielenia zamówienia wyłącznie wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami. Komisja wskazała, że z dniem 16 kwietnia 2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 marca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 1 tej ustawy próg wymogu stosowania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych został zwiększony z kwoty 14.000 EURO do kwoty 30.000 euro.

Do oceny popełnionego czynu Komisja zastosowała przepisy obowiązujące obecnie uznając, iż stan prawny obowiązujący w chwili popełnienia czynu nie był względniejszy dla sprawcy. Ustosunkowując się do wyjaśnień złożonych przez Obwinionego Komisja uznała, iż nie mogą one stanowić okoliczności zwalniających od odpowiedzialności za podejmowanie działań niezgodnych z obowiązującymi przepisami prawa, a do których stosowania Obwiniony, jako kierownik, był zobowiązany.

Przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych. nie stosuje się jedynie do tych zamówień publicznych, o których przepisy tej ustawy tak stanowią. W pozostałych przypadkach udzielenie zamówienia bez stosowania któregośkolwiek z trybów zamówień publicznych stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy .

Niesprawdzenie przez Obwinionego dokumentacji przed udzieleniem przedmiotowego zamówienia publicznego - co stwierdził Obwiniony podczas rozprawy - nie może stanowić przesłanki uwalniającej Obwinionego od przypisania odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Przepisy ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych stanowią, iż naruszeniem jest nie tylko działanie wbrew obowiązującym przepisom prawa, ale także zaniechanie realizacji obowiązków z nich wynikających, co miało miejsce w analizowanym przypadku poprzez zaniechanie przeprowadzenia postępowania przetargowego przed podpisaniem umowy o kredyt.

Komisja nie uwzględniła wyjaśnień Obwinionego w zakresie podnoszonej przez Obwinionego małej szkodliwości wobec budżetu (...). Wskazała, iż Obwiniony udzielił przedmiotowego zamówienia publicznego naruszając podstawowe zasady gospodarowania środkami publicznymi określone w art. 44 ust.4 ustawy o finansach publicznych nakazującym jednostkom sektora finansów publicznych zawierać umowy, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane, na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej oraz w art. 7 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, który stanowi, że zamówienia udziela się wyłącznie wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami tej ustawy.

Również, zdaniem Komisji, nie można uwzględnić, jako okoliczności wyłączającej

przypisaną Obwinionemu odpowiedzialność faktu, iż w końcowym rozliczeniu kredytu jego koszt obsługi był niższy aniżeli w momencie podpisywania umowy o jego udzielenie.

Komisja wskazała, iż poprzez udzielenie zamówienia publicznego objętego niniejszym rozstrzygnięciem, Obwiniony udzielił tego zamówienia z istotnym naruszeniem zarówno zasady uczciwej konkurencji, jak i zasady równego traktowania wykonawców a zatem podstawowych zasad na straży przestrzegania, których stoi ustawa Prawo zamówień publicznych.

Komisja uznała, iż Obwiniony mógł uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zgodne z przepisami prawa przeprowadzenie postępowania przetargowego przed udzieleniem zamówienia. Powinien, przed podpisaniem umowy przeanalizować dokumenty, czego, jak sam przyznał, nie uczynił. Jak wynika z wyjaśnień Obwinionego problemy z utrzymaniem płynności finansowej kierowanej przez niego jednostki nie nastąpiły z dnia na dzień a nawarstwiały się już od dłuższego czasu, czego Obwiniony jak wynika z akt sprawy, był świadomy. Podpisanie umowy o udzielenie przedmiotowego kredytu z wcześniejszym zastosowaniem przepisów wskazanych w niniejszym uzasadnieniu pozwoliłoby Obwinionemu na uniknięcie naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Komisja uznała, iż w oparciu o zgromadzony i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy, wina Obwinionego została w przedmiotowym zakresie udowodniona i nie budzi wątpliwości. Komisja przy wymiarze kary wzięła pod uwagę okoliczności łagodzące jak fakt, iż Obwiniony nie był wcześniej karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz że obecnie nie pracuje będąc w okresie wypowiedzenia.

Jednakże w sprawie wystąpiły również okoliczności obciążające jak ranga naruszonych podstawowych zasad regulujących gospodarkę środkami publicznymi oraz wartość udzielonego zamówienia publicznego. Komisja podkreśliła, iż w art. 34a ustawy, ustawodawca wskazał, m.in., iż jeżeli w skutek naruszenia udzielono zamówienia publicznego z istotnym naruszeniem zasady uczciwej konkurencji lub zasady równego traktowania wykonawców to bezwzględnie wymierza się karę pieniężną. W analizowanej sytuacji, biorąc pod uwagę okoliczności łagodzące, Komisja Orzekająca postanowiła wymierzyć karę nagany podziеляjąc stanowisko Rzecznika, iż kara nagany, w tym konkretnym przypadku, jest karą adekwatną do zarzucanego czynu. Uwzględniła wartość udzielonego zamówienia, jak również złamanie takiej podstawowej zasady udzielania zamówienia na podstawie przetargu.

Odwołanie od powyższego orzeczenia pismem z dnia 30 października 2015 r. złożył Obwiniony. Wniósł o uchylenie wymierzonej kary nagany i odstąpienie od ukarania. W uzasadnieniu przypomniał swoje wyjaśnienia złożone w dniu 24 czerwca 2015 r., zgodnie z którymi:

- zaciągnięty kredyt nie spowodował wyższych kosztów obsługi aniżeli inne kredyty zaciągnięte przez Gminę Miasto (...) w innych bankach, (stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy),
- ogłoszenie procedury przetargowej nie było realne, gdyż uchwała budżetowa na 2014 r. Gminy Miasto (...) została podjęta w dniu 27 grudnia 2013 r., a środki finansowe były niezbędne na wypłatę wynagrodzeń dla nauczycieli na dzień 01 stycznia 2014 k., a rachunek bieżący był objęty debetem z 2013 r. w wysokości 5.557.814.37 zł (nie można przypisać winy jeżeli nie można było uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych),
- koszt obsługi kredytu, tj. odsetki plus prowizja był na koniec 2014 r. dużo niższy i wyniósł

200.981,20 zł a nie 360.009,33 zł tak jak był prognozowany na dzień zawarcia umowy.

Obwiniony oświadczył, że:

- nie wydawał polecenia zaciągnięcia kredytu bez procedury przetargowej, a dokument umowy o kredyt podpisany w dobrej wierze został przygotowany przez jego podwładnych,
- w ramach kontroli kompleksowej oraz innych kontroli nie stwierdzono innych przypadków naruszenia ustawy Prawo zamówień publicznych, a wszystkie przetargi były przeprowadzane zgodnie z tą ustawą,
- nie podpisał protokołu kontroli, a protokół został podpisany przez burmistrza, który obecnie piastuje to stanowisko,
- zaciągnięcie ww. kredytu było konsekwencją nieprzekazania w wystarczającej wysokości subwencji oświatowej z budżetu państwa (koszt utrzymania oświaty wynosił około 18 mln złotych a subwencja wynosiła ponad 9 mln złotych).

Obwiniony poprosił o odstąpienie od wymierzenia kary nagany biorąc pod uwagę nieumyślne naruszenie dyscypliny finansów publicznych, znikomy stopień szkodliwości dla finansów publicznych oraz jego obecną sytuację życiową, związaną ze zwolnieniem z pracy. Nadmienił również, że nie był wcześniej karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W trakcie rozprawy przed GKO Obwiniony przyznał, że fakt popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu nie był i nie jest przez niego kwestionowany. Wyraził skruchę i podkreślił, że doświadczenie związane z toczącym się postępowaniem stanowi dla niego tak mocną naukę, że będzie zawsze pamiętał o konieczności przestrzegania przepisów ustaw o finansach publicznych i o zamówieniach publicznych. Równocześnie podkreślił, że znalazł się w bardzo trudnej sytuacji życiowej. Po utracie pracy przez niego i jego małżonkę (redukcja etatu o 1/2) znalezienie nowej pracy będzie utrudnione w przypadku utrzymania w mocy orzeczenia o ukaraniu go karą nagany. Obwiniony przejął kierowanie Miastem (...) po okresie zarządu komisarycznego i przez cały czas sprawowania przez niego funkcji burmistrza realizował zadania tej jednostki, w tym inwestycje współfinansowane ze środków unijnych bez naruszania prawa. Co więcej, udało mu się zredukować zadłużenie Miasta (...). Zastępca Głównego Rzecznika uznał, że wymierzona Obwinionemu kara jest zbyt surowa i wniósł o uchylene zaskarżonego orzeczenia w tym zakresie i wymierzenie Obwinionemu kary upomnienia.

#### **W tym stanie rzeczy GKO zważyła, co następuje.**

Nie budzi wątpliwości, że zarzucony i przypisany Obwinionemu czyn charakteryzuje się - w obiektywnym sensie – znaczną szkodliwością dla finansów publicznych. Udzielenie zamówienia publicznego bez stosowania przepisów ustawy prawo zamówień publicznych należy w każdym przypadku napiętnować i wskazywać szkodliwość takiego zachowania dla ładu finansów publicznych. Komisja I instancji jak i Rzecznik wypełnili ten obowiązek bez zarzutu. Tym samym Komisja I instancji prawidłowo przypisała Obwinionemu popełnienie czynu o znacznej szkodliwości dla finansów publicznych.

Przypisanie Obwinionemu wskazanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych nie musi się jednak automatycznie przekładać na wymierzenie mu surowej kary. Przy wymiarze kary należy uwzględnić szereg okoliczności, określonych w art. 33 i 36 ustawy, które dotyczą także kwestii w ogóle nie związanych z obiektywną szkodliwością naruszenia dla finansów publicznych. GKO rozważając te okoliczności doszła do przekonania, że odwołanie Obwinionego zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że Obwiniony zawarł zakwestionowaną umowę o kredyt w rachunku bieżącym z bankiem, który wykonywał bankową obsługę budżetu Miasta (...). Okoliczność ta wydaje się istotna z kilku powodów. Przekonanie Obwinionego, iż bank ten oferuje usługę finansową w ramach już zawartej umowy o bankową usługę budżetu było w tej sytuacji częściowo usprawiedliwione. Istotne wydaje się również i to, że bank wykonujący obsługę kasową budżetu jest co do zasady skłonny świadczyć dodatkowe usługi finansowe na stosunkowo korzystnych warunkach, w ramach współpracy obu stron. Podkreślić także należy, że usługi finansowe świadczone przez banki na rzecz jednostek samorządu terytorialnego charakteryzują się porównywalnymi kosztami. Banki, aczkolwiek są podmiotami prywatnymi, działają w oparciu o przepisy nakazujące przestrzeganie standardów, które czynią z banków instytucje cieszące się zaufaniem publicznym. W tych okolicznościach wyjątkowo negatywne zachowanie Obwinionego, polegające na niestosowaniu ustawy prawo zamówień publicznych, nie jawi się jako rażąco naruszające ład finansów publicznych.

W drugiej kolejności należy uwzględnić okoliczność, iż Obwiniony działał pod presją czasu – w sytuacji, gdy budżet Gminy na kolejny rok nie był jeszcze uchwalony a bezpośrednio po nadejściu nowego roku Gmina była zobowiązana do uregulowania szeregu zobowiązań, w tym także wobec osób fizycznych na co nie posiadała stosownych środków.

Należy też zauważyć, iż ocena szkodliwości czynu przez pryzmat wartości przedmiotu zamówienia dokonanej z naruszeniem przepisów regulujących zamówienie publiczne jest w tym wypadku myląca. Kwota zawarta w kwestionowanej umowie była kwotą graniczną - górnym limitem wynagrodzenia banku. Sama umowa zawierała określenie sposobu wyliczenia wynagrodzenia, które w ostatecznym rozrachunku okazało się istotnie niższe od zakładanych limitów. Kolejne umowy zawierane przez kierowaną przez Obwinionego jednostkę już zgodnie z regulacjami zamówień publicznych przyniosły analogiczny wynik - umowa była zawierana z tym samym bankiem na porównywalnych warunkach. W tym kontekście traci na ostrości podstawowy zarzut naruszenia regulacji zamówieniowych i podstawowy obszar dóbr chronionych tymi regulacjami, tj. zachowanie zasady konkurencyjności w zamawianiu usług dla sektora publicznego.

GKO zważyła także, że zasadnicza część zaciągniętego niezgodnie z prawem kredytu została przeznaczona na pokrycie wymagalnego zadłużenia w banku, który udzielił kredytu. Oznacza to, że Obwiniony sfinansował dług wymagalny poprzez zaciągnięcie nowego kredytu, co nie zmieniało w istotny sposób stanu finansów Miasta (...).

Jednakże decydujące znaczenie dla wydanego rozstrzygnięcia nie miały okoliczności popełnienia naruszenia lecz właściwości i warunki osobiste sprawcy.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na zachowanie Obwinionego po popełnieniu naruszenia. Obwiniony nie zaprzecza, iż doszło do naruszenia; wskazuje okoliczności, które jego zdaniem usprawiedliwiały popełnienie naruszenia, ale nade wszystko wyraża skruchę i zapewnia, że nigdy więcej nie popełni podobnego naruszenia. GKO nie miała wątpliwości, iż postępowanie w niniejszej sprawie pozwoliło na uzyskanie bardzo dobrego efektu w odniesieniu do Obwinionego. W tym sensie postępowanie to zrealizowało cele prewencji indywidualnej.

GKO uwzględniła także niekwestionowany przez Rzecznika fakt, iż Obwiniony przejął kierowanie Miastem (...) po okresie zarządu komisarycznego i swoim działaniem doprowadził do zmniejszenia zadłużenia tej jednostki. Uwzględnić należy również i to, że pomimo niezwykle trudnej sytuacji finansowej Miasta (...) Obwiniony w okresie sprawowania funkcji burmistrza nie popełnił innego naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

GKO uwzględniła ponadto obecną bardzo trudną sytuację życiową Obwinionego. W

przekonaniu GKO dotychczasową postawą Obwiniony zasłużył na zastosowanie wobec niego nadzwyczajnego rozwiązania jakim jest odstąpienie od wymierzenia kary.

Podkreślić należy, że stosownie do art. 36 ust. 3 ustawy odstąpienia od wymierzenia kary nie stosuje się wobec sprawcy, który działa w warunkach „recydywy” a także w przypadku gdy stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych jest rażący. Jak wykazano powyżej w niniejszej sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek wykluczających możliwość odstąpienia od wymierzenia kary.

Mając na uwadze powyższe GKO orzekła, jak w sentencji.